IV Copa del Món de futbol: Brasil (1950)

Onze contra dos-cents mil, però Uruguai és més fort

Finalment la matança s'ha acabat i, en una Europa gairebé sense sang, els supervivents retroben el gust de la vida. A partir del primer de juliol del 1946, trenta-quatre federacions afiliades a la FIFA es reuneixen en un congrés, a Luxemburg, i decideixen assignar al Brasil, que ho ha demanat, l'organització de la quarta Copa del Món de futbol.

Surt una controvèrsia que es manté força temps entre els partidaris del sistema d'eliminació directa a la fase final i els organitzadors brasilers que desitgen, per raons financeres, inaugurar un sistema semblant al de campionat amb una fase final de quatre equips i la classificació per punts. Guanyarà aquesta última solució.

La competició preliminar provoca també fortes controvèrsies. Argentina, que s'havia inscrit després de llargues negociacions amb el Brasil, declara «forfait» després d'un conflicte administratiu amb la federació brasilera. Turquia i les Indies holandeses, que s'havien qualificat, es fan enrera per raons obscures. Finalment també els escocesos renuncien al viatge per motius ben poc clars.

Finalment són tretze els equips presents a la fase final i entre ells Anglaterra, que des del 1904 no havia volgut saber res de la FIFA i del futbol més enllà de les seves fronteres. Els organitzadors l'inclouen en un grup en el qual es pensa que sols Espanya li plantejarà alguna dificultat.

Curta experiència anglesa

I comença la competició. I comencen les sorpreses, grosses, en el grup segon en el qual els Estats Units, derrotats per Xile i Espanya, arriben a vèncer els mestres del futbol. Gaetjens, el davanter centre haitià de l'heteròclit equip dels EUA, marca l'únic gol d'un encontre on els mestres Ramsey, Wright, Finney i Mortensen no poden fer res davant els amateurs americans. No és un problema de mal dia, ja que poc després l'equip espanyol, mitjançant un gol de Zarra, posaria un final a la primera incursió oficial de l'equip anglès en el concert internacional.



Schiaffino

En els tres altres grups sols una mitja sorpresa en el tercer, quan Suècia elimina els italians de la fase final. Els Svensson, Jepsson, Skoglund i Samuelsson es revelen jugadors d'una bona classe tècnica. Però la catàstrofe de Superga ha privat l'»squadra azzurra» del seu esquelet, compost pels jugadors del Torí. Juntament, doncs, amb espanyols i suecs, brasilers i uruguaians completen el grup final que decidirà el nou campió del món.

Els primers resultats justifiquen l'optimisme del gran públic brasiler. Mentre a Sao Paulo espanyols i uruguaians no poden sinó empatar, a Maracaná, el nou estadi de Rio de Janeiro, els brasilers es desfan dels suecs per un resultat d'escàndol: 7-1 amb gols de Chico (2), Ademir (4) i Maneca. Uruguai segueix el seu camí dificultós superant els suecs per un difícil 3-2, mentre els brasilers aixafen l'equip espanyol per un contundent 6-1; un equip espanyol que, derrotat pels suecs en el darrer encontre, ocuparà finalment el darrer lloc de la fase final.

Dos-cents mil espectadors envaeixen Maracaná per assistir, pensen, a una festa del seu equip. I el començament sembla donar-los la raó, ja que els davanters brasilers ataquen sense parar el portal de Maspoli. Però al davant es troben deu homes disposats a frenar-ho tot amb una enorme voluntat que encarna perfectament el mig Obdulio Varela. Abans del descans, els atacs de Jair, Ademir i Zizinho es trenquen davant la ferotge determinació adversària i alguns contraatacs de Schiaffino, Ghiggia i Míguez han fet tremolar el porter negre dels brasilers, Barbosa. Poc després de la mitja part, Friaça obre les portes de l'esperança marcant el primer gol. Alegria curta, perquè Schiaffino iguala el marcador gairebé immediatament. Consternats, els brasilers no reaccionen i Ghiggia, en el minut 79, marca el gol que donarà, per segona vegada, el títol a Uruguai.

Els equips que s'han enfrontat en el darrer partit formen així:

Brasil Barbosa, Augusto, Juvenal, Bauer, Danilo, Bigode, Friaça, Zizinho, Ademir, Jair i Chico.

Uruguai Maspoli, González, Tejera, Gambetta, Varela, Andrade, Ghiggia, Pérez, Míguez, Schiaffino i Morán.

Fitxa

- **Campió: URUGUAI**
- **Sots-campió: BRASIL**
- **Llocs de celebració**: Belo Horizonte, Curitiba, Porto Alegre, Recife Rio de Janeiro i Sao Paulo.
- **El qui féu més gols:** Ademir (Brasil), amb set.
- **Països participants**: Anglaterra, Bolívia, Brasil, Espanya, Estats Units, Itàlia, Iugoslàvia, Mèxic, Paraguai, Suècia, Suïssa, Uruguai i Xile.
- **Resultats**

Grup I
Brasil - Mèxic: 4-0
Iugoslàvia - Suïssa: 3-0
Iugoslàvia - Mèxic: 4-1
Brasil - Suïssa: 2-2
Brasil - Iugoslàvia: 1-0
Suïssa - Mèxic: 2-0

Grup II
Espanya - Estats Units: 3-1
Anglaterra - Xile: 2-0
Estats Units - Anglaterra: 1-0
Espanya - Xile: 2-0
Espanya - Anglaterra: 1-0
Xile - Estats Units: 5-2

Grup III
Suècia - Itàlia: 3-2
Suècia - Paraguai: 2-2
Itàlia - Paraguai: 2-0

Grup IV
Uruguai - Bolívia: 8-0

Fase final
Uruguai - Espanya: 2-2
Brasil - Suècia: 7-1
Uruguai - Suècia: 3-2
Brasil - Espanya: 6-1
Suècia - Espanya: 3-1
Uruguai - Brasil: 2-1

J Playà

Automobilisme

El RACC obre la veda sobre el circuit

Des que les veus d'Emerson Fittipaldi i de bona part dels veïns de Barcelona, després corroborades amb les d'Angel Nieto, perquè el parc de Montjuïc no servís de circuit per a fer-hi curses d'automòbils i de motos de gran cilindrada, des del terrible accident de Rolf Stommelen, Catalunya cerca un circuit permanent.

Comença a trobar-lo.

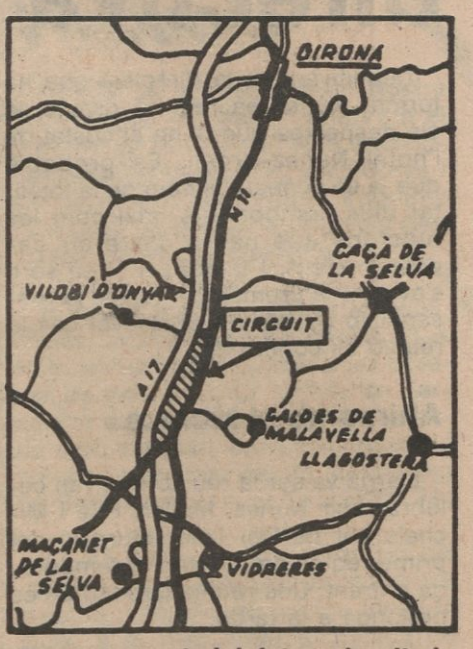
Una vella aspiració

En realitat ja el cercava abans. Cal no oblidar que els esports automobilístic i motorístic, a l'Estat espanyol, nasqueren precisament a Catalunya. Cal no oblidar que totes les iniciatives industrials automobilístiques –des dels Skoda txecoslovacs fins als Pegaso, Biscooter-Voisin i Seat i motoristes com Montesa, Sanglas, Vespa, Ducati, Ossa, Bultaco, etc, han radicat i radiquen a Catalunya.

El primer circuit permanent espanyol, l'autòdrom, s'implantà a Sitges. Barcelona recuperà no sols el Gran Premi d'Espanya d'Automobilisme, comptant per al Campionat del Món de Conductors, després d'organitzar sota el nom de Penya Rhin les curses d'allò que esdevindria la categoria reina a Pedralbes, sinó precisament l'organització d'una prova mundial anual, ara sota els auspicis del RACC, a Montjuïc.

Quan només Catalunya comptava en el pla esportiu internacional, gràcies al RACC i a Montjuïc, es construí a Madrid el circuit del Jarama, que primerament fou «terrible» i que a poc a poc fou escenari alternat del mundial. Quan uns accidents –Graham Hill i Jochen Rindt– valgueren al RACC i a Montjuïc la consideració de millor organització mundial, anys després un accident semblant –Rolf Stommelen– acabà amb les possibilitats de l'un i de l'altre.

Fa molt pocs dies, amb motiu de la reunió del comitè d'informació del Gran Premi d'Espanya d'enguany, que es disputarà al Jarama, encara es tornà a discutir sobre la possibilitat de recuperar Montjuïc per a la Fórmula 1. Es digué que la possibilitat encara hi era, ja que el circuit de Mònaco reuneix pitjors característiques que el barceloní.



Emplaçament del futur circuit de Catalunya, al municipi de Caldes de Malavella

Montjuïc, salvable però no convenient

Es digué que la perillositat del circuit de Montjuïc es minorava amb una «chicana» a la pujada de Sant Jordi. Es digué que un Gran Premi al parc barceloní sempre seria possible si ningú no protestava per la tallada d'un arbre determinat, si els veïns no protestaven pels sorolls i les incomoditats de veure carrers tancats; si, en definitiva, els organitzadors assolien el consens de tota la ciutat i, amb ell, el pressupost que entre F1CA, despeses d'inscripció, premis de volta i final de cursa, primes de sortida i un llarg etcètera fes el Gran Premi d'Espanya de Montjuïc, a Barcelona, equiparable al dels altres circuits urbans: Long Beach (Califòrnia) i Mònaco. A part, Montjuïc, per la seva configuració, mai no reuniria prou espectadors per a fer cara als costos

Però, a més, abans de l'accident de Stommelen i també abans dels accidents de Hill i Rindt, es considerava que Catalunya necessitava el seu propi circuit permanent, tenint en compte la importància motorista i automobilista, esportiva i industrial, que té Catalunya.

Un company del «Brusi», amb l'aquiescència de Salvador Fàbregas, president del RACC, quan a tots els informadors se'ns havia demanat de servar el secret, sortí amb la notícia: ja es fan obres al Circuit de Catalunya. Sobre el tema, hi tornarem més endavant. De moment, potser que dignem, amb paraules del mateix Fàbregas, que no cal celebrar la primera pedra, sinó la inauguració de l'obra ja feta. I aquesta pot tardar quatre anys. Malgrat que s'ha comprat la finca i que s'han començat unes obres de desbrossament, manquen els 400 milions que facin possible la realitat desitjada. I el RACC no els té.

Josep Porter-Moix

Dades

- **Propietat: més de 200 hectàrees**
- **Cost: 70 milions**
- **Valor actual: 90 milions (estimat)**
- **Pressupost de construcció del circuit: 400 milions**
- **Llargada de pista: 4.800 metres**
- **Recta de tribuna: 1.200 metres**
- **Amplada: 12 metres de pista, més 2,5 metres de voravia, més 2,5 metres de pista de socors.**
- **Situació del públic: uns quinze metres del centre de la pista**
- **Pressupost per quilòmetre de circuit: de 20 a 30 milions**
- **Situació: municipi de Caldes de Malavella (al límit entre les comarques del Gironès i de la Selva). A 75 quilòmetres al nord de Barcelona i a 25 al sud de Girona.**
- **Ubicació: entre la carretera N-II (Barcelona-la Jonquera) i l'autopista A-17.**

Motocross

Cinquè «Que gran és ser jove» d'El Corte Inglés

Aquest cap de setmana se celebrarà al circuit d'Esplugues el V Motocross «Que gran que és ser jove», organitzat, com en edicions anteriors, per El Corte Inglés.

Només que aquest cop la manifestació motorística promet ser «monstre». Tant és així que, donada la gran participació que se suposa que hi haurà, els informadors, a la conferència de premsa de presentació, no deixaren de fer certes observacions respecte al compliment de l'horari.

Perquè en la cinquena edició, el popular motocross d'El Corte Inglés ha arribat a assolir una importància pràcticament inigualable. A diferència de l'edició anterior, enguany hi haurà una cursa suplementària per a una nova categoria. I a totes quatre hi ha un nombre de participants extraordinari.

Malgrat tot, si la quantitat és un factor important en aquesta celebració, no ho és menys la qualitat. Per primera vegada, els principals asos del nostre motocross, gairebé tots, seran presents a Esplugues.

Hi ha uns trenta inscrits en la categoria super, amb el compromís dels Muñoz, Elías, Ribó, Bultó, Gris, Illa, Sánchez, Ramon Palau, Arcarons (segurament no podrà córrer ja que té un braç trencat), Martínez, Olmedo, López, Saborit Navarro, Roca, González i Capapey.

A la categoria senior hi ha uns trenta-set inscrits, amb uns primers participants com Barragan, Cucurell, De la Porte, J Bultó, Bautista, Puigdomènec, Melgarejo, Salvans i Torrente.

La categoria júnior és la que té més inscrits: cent divuit motoristes. Val a dir que en aquesta especialitat la xarxa de sortida només n'admet trenta-cinc. Els noms més destacables són els de Mané, Rodriguez, Blancafort i Elias.

A la nova categoria de joves, que compta amb trenta-tres inscrits, destaquen els noms de Guillamet, Llobet, Sallent, De la Mata i Climent.

Amb tot, tot i que es prometen curses formidables, la gran lluita serà per a l'organitzador, que si vol que la reunió resulti reeixida haurà d'actuar dràsticament d'acord amb els horaris.

Els entrenaments se celebraran dissabte (de 3 a 3,25, joves; de 3,30 a 3,55, júniors parells; de 4 a 4,25, júniors senars; de 4,30 a 4,55, sèniors; i de 5 a dos quarts de sis, super). Igualment s'han de celebrar mànegues classificatòries dissabte a la tarda: (cinc voltes al circuit, en general) i les primeres mànegues de cursa en les categories juvenil i júnior. Diumenge hi haurà les dues mànegues restants d'aquestes categories i, des de les 11, les mànegues dels corredors sènior i super.

ASSESSORIA D'EMPRESES
zona Rubí, Cerdanyola i Sant Cugat
Comptabilitat al dia
Assessorament fiscal
Declaracions d'impostos
J SOTORRES, Sant Cugat
T. 674 12 50

ALS EDITORS DE PUBLICACIONS!
DISTRIBUIDORA DELS PAÏSOS CATALANS, S. A.
c. Diputació, 284. Tel. 301 00 54 (10 línies)
Barcelona. Télex 54063
Diàriament arribem a tots els quioscs i punts de venda de revistes i diaris
Els nostres serveis cobreixen tots els Països Catalans

Avui, 1978-05-18, p. 18
Servei de Gestió Documental, Arxius i Publicacions de l'Ajuntament de Girona (www.girona.cat/sgdap)